

Léta padesátá a šedesátá

Počáteční chudícké vybavení měšťanské školy se postupně přece jen zlepšuje. Do tříd jsou instalovány listové tabule, zaveden rozhlas, zakoupen promítací přístroj. Prvním filmem, který žáci zhlédli, byl film Jánošík. Finanční prostředky kromě státních jsou shromažďovány různě, např. z darů místních závodů, od soukromníků, od rolníků, ale i z brigádnické činnosti žáků. Děti odjíždějí do chmelařských oblastí česat chmel, pomáhají sázet lesní stromky, pravidelně se každoročně účastní bramborových brigád. Sbírají i pověstnou mandelinku bramborovou. Škola organizuje sběr papíru, textilií, železného šrotu a skla. Zavádí školní spoření. Pro potřebné jsou připravovány stravovací akce / mléčné, polévkové, rybí tuk /. Děti připravují recitační a pěvecké vystoupení k různým výročím, např. k oslavám TGM, dr. Beneše, Dne osvobození, nacvičují na všesokolský slet.

V roce 1948 se mění název školy na Střední školu v Heřmanových Sejfech. Jejím ředitelem se stává Antonín Měšťánek. Za něj se škola proslavila úspěšným vystupováním dětského pěveckého souboru nejen v místě a v okrese, nýbrž i na kulturních akcích v krajském městě. Známost se stává i tzv. lánskou akcí. Jedenáct vycházejících chlapců se v roce 1950 hlásí do hornického povolání. Jsou zaváděny nové učebnice, začíná se s výukou ruštiny, slaví se děda Mráz, vždy v červnu probíhají písemné a ústní závěrečné zkoušky. Oslovuje se „soudruhu učiteli, soudružko učitelko.“ Nedílnou součástí školy se stává pionýrská organizace. Ta se od svého počátku potýká s problémem získávání vedoucích. Většinou je ve svém volném čase dělají učitelé.

Od února roku 1952 nese obec nový název - Rudník. Roku 1953 je ředitelem Osmileté střední školy v Rudníku jmenován František Sláma. Škola má 211 žáků. Vznikají první zájmové kroužky, rozvíjí se tělovýchova, škola slaví MDŽ, Mezinárodní den dětí, 28. březen je vyhlášen Dnem učitelů, uzavírají se závazky... Přibývá školních výletů, ty zpočátku směřují hlavně do Krkonoš. Učitelé v rámci „socializace vesnice“ zastávají veřejné funkce. Např. učitel Jan Brádle je účetním a učitel Jan Opočenský jednatelem místního JZD. Jiní pracují v tělovýchově, v osvětě, v kultuře apod.

V roce 1957 dochází ke změně ve funkci ředitele školy. Stává se jím Jan Opočenský, jeho zástupcem František Hromádka. V roce 1959 se začíná v dolní části obce s výstavbou nové školy.

Od roku 1960 se celostátně mění název středních škol. Naše se nazývá Základní devítiletá škola Rudník /ZDŠ/. Ve školním roce 1961 - 62 je v ní zapsán rekordní počet - 532 žáků.

V roce 1962 je nová škola dostavěna a 2. září 1962 otvírá své brány žákům. Je jich 471. Sjíždějí se z jednotlivých částí Rudníku, z Bolkova, z Javorníku, z Čisté v Krkonoších, Černého Dolu, Fořtu a Lázní Fořtu. Ve funkci ředitele zůstává Jan Opočenský, jeho zástupcem je jmenován dosavadní řídicí učitel národní školy - jih Vítězslav Lhota. První školník se jmenuje Jaroslav Pokorný. Pro velký počet žáků

zůstávají ještě tři třídy 1. stupně ve staré škole „u pivovaru.“ Učí tu učitelky M. Levínská, Z.Ryšavá /Sogelová/ a V.Bičiřtová. Při škole je ustanoveno SRPŠ. Předsedou byl zvolen Jaroslav Pospíchal, později jej na dlouhé období střídá Miroslav Vlasák.

Součástí výchovně vzdělávací práce školy zůstávají oslavy různých výročí, mezi nimi oslavy 1. májů, Dne osvobození, významných osobností apod. Jejich výběr je odrazem doby. K důstojnosti oslav přispívala činnost pěveckého kroužku vedeného učitelkou hudební výchovy M. Havlovou a recitačního kroužku vedeného učitelkou češtiny J. Sezimovou.

V roce 1964 je díky iniciativě učitelky Jindry Pšeničkové dokončeno oplocení školního pozemku, jsou vysázeny ovocné stromky, parčík před školou zkrášlují břízky a jehličnany. V letech 1964-65 se bývalá národní škola – jih mění na polytechnické dílny. Stávající v nové budově neodpovídaly odborným požadavkům. Velkou zásluhu na této adaptaci má učitel pracovní výchovy L. Pšenička. Odpracoval tu nespočetné množství hodin.

V roce 1965 nacvičují žáci pod vedení tělocvikářů V. Kadečky a E. Ptáčnickové na čs. spartakiádu. V dalších letech se na nácvičku spartakiádních skladeb podílejí učitelky J. Koderičová, M. Petrářová a J. Hrochová.

V roce 1967 se zavádějí volné soboty, zpočátku ve školách zpochybňované, později vítané. Počty žáků v jednotlivých třídách jsou dosti vysoké, třicet mnohdy i osmatřicet žáků. Počet pro rozdělení na dvě třídy – 41 žák. Experimentuje se v devátých třídách. Diferencují se na třídy studijní a pracovní. Rozdělení se příliš neosvědčuje. V pracovních třídách bývá aktivita žáků na bodu mrazu.